

## Platonis locus correctus.

Phaed. 100 D: τοῦτο δὲ ἀπλῶς καὶ ἀτέχνως καὶ ἴσως εὐήθως ἔχω παρ' ἑμαυτῷ, ὅτι οὐκ ἄλλο τι ποιεῖ αὐτὸ καλὸν ἢ ἢ ἐκείνου τοῦ καλοῦ εἴτε παρουσία εἴτε κοινωνία εἴτε ὄπη δὴ καὶ ὅπως προσγενομένη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦτο δυσχυρίζομαι, ἀλλ' ὅτι τῷ καλῷ τὰ καλὰ γίγνεται καλά.

Sensus horum apertus et perspicuus, sed laborat oratio — nisi forte illud placet cum interpretibus plerisque statuere, ὄπη καὶ ὅπως προσγενομένη idem prorsus esse atque ὄπη καὶ ὅπως προσγίγνεται. Itaque re ipsa coacti pro importuno isto προσγενομένη aliam participii formam, προσγενόμενον vel προσγιγνώμενον vel εἴτε ante ὄπη inducto προσγενομένου, editores repouunt. Quod autem Wyttenbachius coniecit, προσαγορευομένη, id opinor — pace dixerim popularis mei Badhami eam coniecturam in Mus. Rhen. t. 28 p. 174 improbantis — ad mentem et morem Platonis proxime accedere, et multis apud Platonem exemplis firmatur, quanquam in eo quoque est cur haereamus. Unam tollamus litteram: evadit orationis forma aptissima, εἴτε ὄπη δὴ καὶ ὅπως προσαγορεύομεν, et simillimum huius videmus in Parm. 133 D locum, τὰ παρ' ἡμῖν εἴτε ὁμοιώματα εἴτε ὄπη δὴ τις αὐτὰ τίθεται.